

Viatge al planeta d'en Carbassó

Conte col.laboratiu 1r,2n

Itaca, Sant Jordi 2016

Vet aquí una vegada un nen que es deia Pepet que vivia amb els seus pares i set germans a una illa al costat de Barcelona anomenada Ítaca.

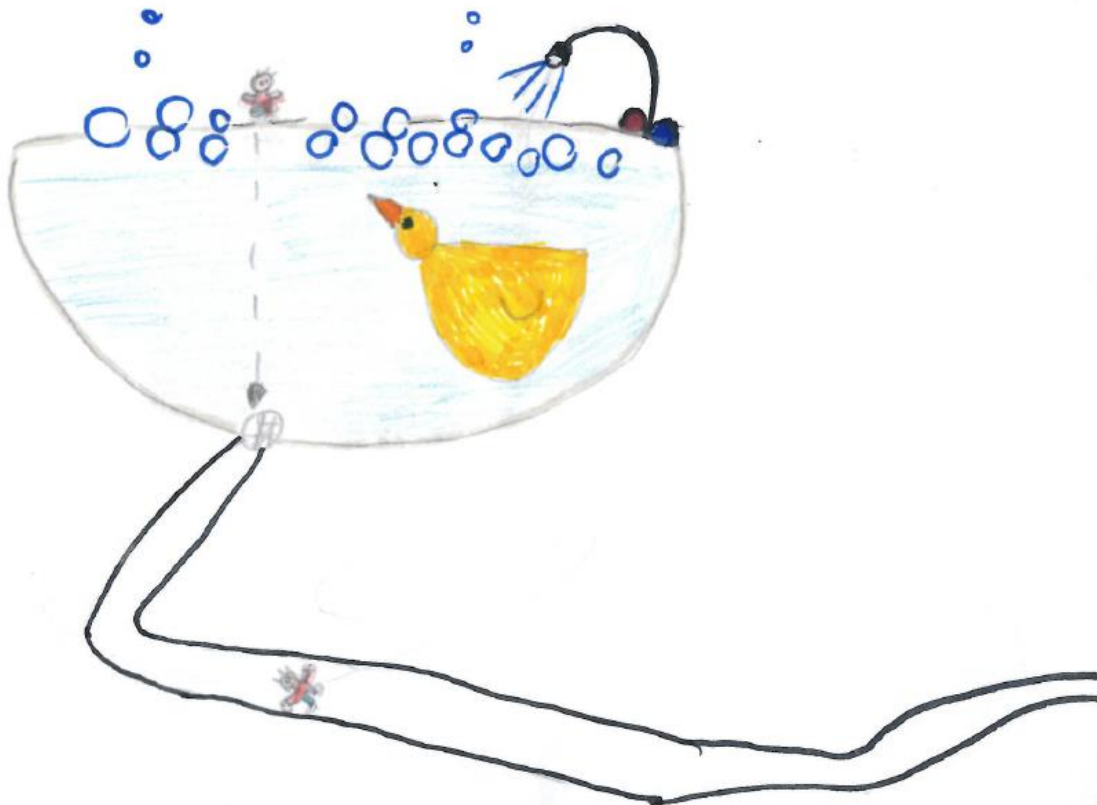
Una de les coses que més li agradava fer a la nit era prendre batuts de xocolata mentre parlava amb el seu amic Carbassó. En Carbassó era un amic d'una galàxia molt llunyana, però la veritat és que s'entenien molt bé. Aquella mateixa nit com cada nit mentre prenia el seu batut de xocolata, va notar que una cosa diferent li passava, un mal de panxa, un mareig, un color verd estrany li va invadir la cara, un color blau el nas, les orelles eren petites i grogues, els cabells liles i vermells, els ulls grans i blancs com cebes i de sobte uns sorolls:

Plim Plam Plumm!!!!...Zis, Zasss!!!!

I t tot era gran i ella era petit com un pesolet.....

No s'ho podia creure! Això era massa! Tot era enorme, des de la seva nova alçada!

Per calmar-se una mica va decidir anar a fer-se un bany relaxant, amb sals de bany i bombolles. Les bombolles semblaven pilotes gegants! Va estar jugant-hi una estona, divertint-se moltíssim i quan finalment va treure el tap de la banyera per buidar-la, se li va ocórrer de ficar-se pel forat de la banyera!

En Carbassó acabava de tornar al seu planeta, després de la visita que li feia sovint al seu amic. I uns minuts més tard, en Pepet després d'un llarg recorregut de tobogans a les fosques per les tuberies... es va trobar al planeta del Carbassó!

Tot era de color verd, de diferents tons, més forts i més fluixos, alguns tirant més a groc i d'altres més a blau, però tot de color verd! I feia olor de natura, a natura fresca i neta! Quin plaer de planeta!

A mesura que va començar a caminar, es va anar trobant diferents habitants del planeta, alguns amb forma de mongeta, d'altres amb forma d'enciam, de cogombre... i molts com el seu amic Carbassó!

- Pepeeet! -va cridar

- Carbassó, amic meeeeu! Quina alegria de veure't!

-Però com has arribat al meu planeta?! I com t'has tornat tan petit com un pesolet?! va preguntar en Carbassó tot estranyat.

En Pepet li va explicar el que li havia passat des de que s'havia pres el batut.

- I qui és aquesta noia, Carbassó? va preguntar al seu amic, veient-lo acompanyat.

-Ah, és la Carbasseta, la meva nòvia.

-Carbasseta aquest és en Pepet, el meu amic d'Itaca.

-Hola, va dir tímidament en Pepet. Per què no m'ensenyeu el vostre planeta? Tot és tan diferent de la Terra? I fa tanta olor de fresc!

-I tant! van dir tots dos alhora. Som-hi, que t'ensenyarem "Vegetalàndia": Pujarem a la muntanya russa d'albergínies, després escalarem per les muntanyes de pebrots que rellisquen moltíssim, també pujarem a la nòria de les neveres, on ens refrescarem una mica i finalment mirarem les vistes del planeta des de la favera gegant.

-Uauuu! Sona fantàstic!, va dir en Pepet.

El Pepet, la Carbasseta i el Carbassó es van dirigir primer cap a la muntanya russa d'albergínies. Van anar caminant per sota d'aquella espècie d'arbres pebroters amagant-se, ja que feia molta calor a aquell planeta de tres sols: un groc, un taronja i un vermell.

Quan van arribar, el Pepet els hi va dir "això és segur?" "Sí, i tant" van contestar el Carbassó i la Carbasseta al mateix temps. "Les rodes estan fetes de col i s'enganxen moltíssim a terra i els cinturons de seguretat són tires de bambú ben fortes i resistents".

ANEEEEEEEEEMMMMMM!!!!!!

Mai abans havia notat el Pepet tantes papallones a la panxa ...encara que eren de verdura!

S'ho van passar bomba a les atraccions. Quin dia més maco!!!

Quan van acabar van anar a casa del Carbassó. El Pepet els va dir que no creia que pogués tornar al seu món i els va dir: "Em podeu ajudar a construir una casa?"

I es van posar mans a l'obra. Van fer les parets amb cogombres i les van fer llises amb fang per poder penjar quadres i dibuixos. El sostre el van fer amb pastenagues gegants i fulles d'arbre.

Quan van acabar, el Pepet, el Carbassó i la Carbasseta van sortir al carrer, es van mirar la casa nova i el Pepet va dir:

“Què bonica que és la meva casa!!!”

El Pepet tenia molta gana, doncs feia moltes hores que treballaven construint la nova casa, així doncs li va preguntar al seu amic Carbassó: “-Què menges en aquest planeta?”.

En Carbassó li va respondre: “- Mengem terra mullada amb excrements d’escarabat. T’encantarà Pepet!!”

En Pepet es va quedar una mica parat amb la proposta del seu amic. No veia gaire clar lo dels excrements i li va dir a la seva amiga Carbassona: “- De debò que us alimenteu amb terra mullada i excrements d’escarabat?”

La Carbassona va esclatar a riure!!

- Jajajaja!! No facis cas del què diu en Carbassó, a vegades és un pèl bromista. Ja sabem que a tu t’encanten els batuts de verdures i per això t’hem preparat el teu sopar preferit: crema de mongetes amb rovellons a la brasa.

- Mare meva!! -Va exclamar en Pepet- Aquest sí que és un bon sopar!!

Així doncs, aquella nit van fer camí per anar a visitar al millor cuiner de Vegetalàndia, el chef Pastanaga Pelada, del restaurant La Pastanaga d’Or.

Quan van arribar al restaurant, tenien reservada una taula amb el menjar preparat. Es van posar a lloc, es van prendre el batut i llavors, just al seu costat es va obrir un portal màgic!

La gent del restaurant es van quedar bocabadats, tots menys en Carbassó, que ja coneixia el portal, doncs era la porta que sempre feia servir per arribar a l’illa d’Ítaca.

En Pepet no sabia ben bé què passava, però era un noi valent, amb ganes de provar coses noves, així que va decidir investigar què hi havia darrere d’aquell portal màgic.

Es va acomiadar dels seus amics i tot sol, va entrar al portal.

Al entrar es va sentir un soroll metàl·lic molt fort:

PIMPAMPUMPATAPUM!!

De cop i volta, una riuada gegantina de gelat de maduixa va empènyer en Pepet fins a l’illa del Cucurtxo. I allà una altra riuada de batut de xocolata el va fer créixer i créixer i créixer mentre nedava entremig de la xocolata fins a tenir la mida d’una persona normal. I finalment una gran onada de crema de carbassó el va empènyer fins a l’illa d’Ítaca. Ja tornava a ser a casa seva !

I, de sobte.... va sentir la veu de la seva mare dient:

-Vinga Pepet, acaba de sopar d’una vegada! Que la crema de carbassó s’està refredant!